

No. 58097*

**Turkey
and
Bosnia and Herzegovina**

**Extradition Agreement between the Republic of Turkey and Bosnia and Herzegovina.
Sarajevo, 28 November 2013**

Entry into force: 28 July 2017, in accordance with article 19(1)

Authentic texts: *Bosnian, Croatian, English, Serbian and Turkish*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Türkiye, 28 February 2024*

**No UNTS volume number has yet been determined for this record. The Text(s) reproduced below, if attached, are the authentic texts of the agreement /action attachment as submitted for registration and publication to the Secretariat. For ease of reference they were sequentially paginated. Translations, if attached, are not final and are provided for information only.*

**Turquie
et
Bosnie-Herzégovine**

**Accord d'extradition entre la République turque et la Bosnie-Herzégovine. Sarajevo,
28 novembre 2013**

Entrée en vigueur : 28 juillet 2017, conformément au paragraphe 1 de l'article 19

Textes authentiques : *bosniaque, croate, anglais, serbe et turc*

Enregistrement auprès du Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies : *Türkiye,
28 février 2024*

**Aucun numéro de volume n'a encore été attribué à ce dossier. Les textes disponibles qui sont reproduits ci-dessous sont les textes originaux de l'accord ou de l'action tels que soumis pour enregistrement. Par souci de clarté, leurs pages ont été numérotées. Les traductions qui accompagnent ces textes ne sont pas définitives et sont fournies uniquement à titre d'information.*

[TEXT IN BOSNIAN – TEXTE EN BOSNIAQUE]

**UGOVOR O IZRUCENJU
IZMEĐU
REPUBLIKE TURSKE
I
BOSNE I HERCEGOVINE**

Republika Turska i Bosna i Hercegovina (u daljnjem tekstu: strane ugovornice);

U želji da ojačaju saradnju između dvije strane u borbi protiv kriminala zaključenjem Ugovora o izručenju;

Dogovorile su sljedeće:

**Član 1.
Obaveza izručenja**

Strane ugovornice se obavezuju da će, u skladu sa odredbama ovog ugovora i domaćim zakonodavstvom, na molbu, jedna drugoj izručivati lica koja se na teritoriji strane molilje gone zbog učinjenog krivičnog djela koje podliježe izručenju ili zbog izvršenja kazne za takvo krivično djelo.

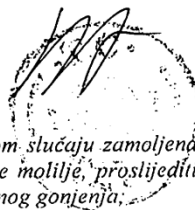
**Član 2.
Osnova za izručenje**

- 1. Izručenje u cilju krivičnog gonjenja odobrava se za sva krivična djela za koja je propisana kazna lišenja slobode u trajanju od najmanje godinu dana ili stroža kazna prema zakonima obje strane ugovornice.*
- 2. Izručenje u cilju izvršenja kazne izrečene od strane sudova strane molilje odobrava se za krivična djela iz stava 1. ovog člana, pod uslovom da je preostalo da se izvrši najmanje šest mjeseci izrečene kazne.*
- 3. Ako se zahtjev za izručenje odnosi na više različitih djela za koja je prema zakonima obje strane ugovornice propisana kazna lišenja slobode, ali od kojih neka ne ispunjavaju uslov koji se odnosi na visinu kazne, zamoljena strana može i za ova djela odobriti izručenje.*

**Član 3.
Obavezna osnova za odbijanje izručenja**

Izručenje će biti odbijeno:

- a) ako je lice koje se traži državljanin zamoljene strane. U tom slučaju zamoljena strana će, u skladu sa svojim zakonima, a na zahtjev strane molilje, proslijediti slučaj svojim nadležnim organima u cilju preuzimanja krivičnog gonjenja.*

- b) ako je krivično djelo za koje se traži izručenje prema zakonima zamoljene strane političko krivično djelo. U cilju ovog ugovora, političkim krivičnim djelom se neće smatrati:
- i) krivično djelo obuhvaćeno međunarodnim ugovorom kojeg su članice obje strane ugovornice, a koji ih obavezuje da izruče ili krivično gone traženo lice;
 - ii) atentat na šefa države ili člana njegove porodice, šefa ili člana vlade, uključujući i pokušaj ili planiranje takvog djela;
 - iii) krivično djelo povezano sa terorizmom;
- c) ako zamoljena strana opravdano smatra da je izručenje traženo zbog krivičnog gonjenja ili kažnjavanja lica zbog rasne pripadnosti, vjere, nacionalnosti ili ako se smatra da bi položaj tog lica bio pogoršan iz ovih razloga;
- d) ako je krivično djelo zbog kojeg se traži izručenje krivično djelo po vojnim zakonima ali ne i po općem krivičnom pravu;
- e) ako postoji pravosnažna presuda protiv traženog lica u zamoljenoj strani u vezi sa djelom za koje se traži izručenje tog lica;
- f) ako je lice čije se izručenje traži, prema zakonu bilo koje strane ugovornice, steklo imunitet od krivičnog gonjenja ili kažnjavanja iz bilo kojeg razloga, uključujući zastarjelost ili amnestiju.

Član 4.

Opciona osnova za odbijanje izručenja

Izručenje može biti odbijeno:

- a) ako je lice čije se izručenje traži krivično gonjeno od zamoljene strane u vezi sa djelom zbog kojeg se traži, ili ako je nadležni organ zamoljene strane prekinuo, u skladu sa svojim zakonima, krivični postupak za djelo za koje je traženo izručenje;
- b) ako je djelo za koje se traži izručenje u skladu sa zakonima zamoljene strane u potpunosti ili dijelom učinjeno u zamoljenoj strani ili je u njenoj nadležnosti;
- c) kada je lice čije se izručenje traži već suđeno i kada je već oslobođeno ili osuđeno u trećoj zemlji u vezi sa djelom ili djelima za koje se traži izručenje;
- d) ako je lice čije se izručenje traži proglašeno krivim u odsustvu, osim ako strana molilja ne pruži zamoljenoj strani informacije kojima se dokazuje da je to lice imalo odgovarajuću mogućnost da iznese svoju odbranu;
- e) ako kazna za krivično djelo u zemlji molilji nije kazna po zakonima zamoljene strane.

Član 5.

Molba i dopunska dokumentacija

1. Molba za izručenje sastavlja se u pisanoj formi i podnosi diplomatskim putem.
2. Uz molbu se prilaže:
 - a. nalog za hapšenje izdat od strane sudskog organa na teritoriji strane molilje ili druga isprava jednake snage i ako se molba odnosi na lice koje je već osuđeno, original ili ovjerenu kopiju presude

- b. podaci o djelu koje predstavlja krivično djelo za koje se traži izručenje, uključujući mjesto i vrijeme kada je učinjeno, njegovu pravnu kvalifikaciju, kao i tekst relevantnih zakonskih odredbi;
 - c. tačan opis, koliko je moguće, lica koje se traži, zajedno sa ostalim informacijama koje mogu pomoći da se ustanovi identitet lica, lokacija i državljanstvo;
 - d. detalje preostalog dijela kazne koja se treba izvršiti, kada se lice traži zbog izdržavanja kazne zatvora.
3. Dokumenti koji se prilažu uz molbu trebaju biti ovjereni pečatom nadležnog organa strane molilje.
 4. Osim kada je ovim ugovorom drugačije predviđeno, postupak izručenja i privremenog lišenja slobode provodi se isključivo u skladu sa zakonima zamoljene strane.
 5. Ukoliko zamoljena strana smatra da su informacije dostavljene u skladu sa odredbama ovog ugovora nedovoljne kako bi se donijela odluku u odnosu na molbu, tražit će dodatne informacije i odrediti rok za njihovu dostavu.

Član 6.

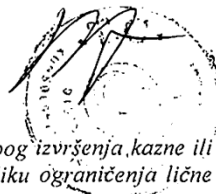
Privremeno lišenje slobode

1. U slučaju hitnosti, nadležni organi strane molilje mogu zatražiti privremeno lišenje slobode lica čije se izručenje traži. Nadležni organ zamoljene strane o tome odlučuje u skladu sa svojim zakonom.
2. U molbi za privremeno lišenje slobode naznačit će se postojanje jedne od isprava predviđenih u članu 5. stav 2. ovog ugovora, kao i postojanje namjere dostavljanja molbe za izručenje. Također će se navesti krivično djelo za koje se traži izručenje, vrijeme i mjesto njegovog izvršenja kao i, u mjeri u kojoj je to moguće, opis traženog lica.
3. Molba za privremeno lišenje slobode dostavlja se nadležnom organu zamoljene strane ili direktno putem Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL) ili putem Centralnog organa ili diplomatskim putem ili na bilo koji drugi način koji ostavlja pisani trag ili je prihvatljiv za zamoljenu stranu. Strana molilja se bez odlaganja obavještava o rezultatima molbe.
4. Privremeno lišenje slobode se može okončati ako, u roku od 30 dana računajući od dana lišenja slobode, molba za izručenje i isprave navedene u članu 5. ovog ugovora ne budu dostavljene zamoljenoj strani. Ovaj rok ni u kom slučaju ne može biti duži od 40 dana. Međutim, privremeno puštanje na slobodu je moguće u bilo koje vrijeme ako je zamoljena strana preduzela sve mjere koje smatra neophodnim za sprečavanje bijega traženog lica.
5. Puštanje na slobodu neće spriječiti novo lišenje slobode i izručenje ako molba za izručenje stigne kasnije.

Član 7.

Princip specijalnosti

1. Izručeno lice neće biti gonjeno, suđeno ili lišeno slobode zbog izvršenja kazne ili mjere sigurnosti, niti podvrgnuto bilo kakvom drugom obliku ograničenja lične

slobode za bilo koje djelo učinjeno prije izručenja, a koje nije predmet izručenja, osim u sljedećim slučajevima:

- a. ako strana koja ga je izručila na to pristane. U tom cilju će biti podnesen zahtjev sa priložima predviđenim u članu 5. ovog ugovora i zapisnik sa izjavama izručenog lica u vezi sa krivičnim djelom. Ovaj pristanak će se dati u slučaju da krivično dijelo za koje je lice traženo povlači za sobom obavezu izručenja u skladu sa odredbama ovog ugovora;
 - b. ako izručeno lice, iako je imalo mogućnosti, nije napustilo teritoriju strane ugovornice kojoj je bilo izručeno u roku od 45 dana od njegovog konačnog puštanja na slobodu, ili se na nju ponovo vratilo.
2. Strana molilja može preduzeti sve neophodne mjere u cilju izmiještanja lica sa svoje teritorije, te u skladu sa svojim zakonodavstvom, sve neophodne mjere u cilju prekida zastarjelosti, uključujući i suđenje u odsustvu.
 3. Ako dođe do promjene pravne kvalifikacije djela za koju je lice izručeno, izručeno lice može biti gonjeno ili osuđeno samo u mjeri u kojoj sastavni elementi nove pravne kvalifikacije krivičnog djela dozvoljavaju izručenje.

Član 8.

Izručenje u korist treće države

Osim u slučaju predviđenom u članu 7. stav 1. tačka b. ovog ugovora strana molilja neće bez pristanka zamoljene strane izručiti trećoj državi lice koje je izručeno strani molilji a koje traži treća država zbog krivičnih djela koja su učinjena prije njegovog izručenja. Zamoljena strana može zatražiti da joj se dostave dokumenti navedeni u članu 5. stav 2. ovog ugovora.

Član 9.

Istovremene molbe za izručenje

Ako izručenje istovremeno traži više država bilo zbog istog ili različitih djela, zamoljena strana će odlučiti uzimajući u obzir sve okolnosti, a prije svega državljanstvo traženog lica, mogućnost daljnjeg izručenja, datum prijema molbe, relativnu težinu krivičnih djela i mjesto izvršenja.

Član 10.

Odluka o molbi za izručenje

1. Zamoljena strana će diplomatskim putem i putem INTERPOL-a obavijestiti stranu molilju o svojoj odluci o izručenju.
2. Svako potpuno ili djelimično odbijanje molbe mora biti obrazloženo.
3. Ako se odobri izručenje, nadležni organi strana ugovornica će se dogovoriti o najpodobnijem načinu, mjestu i vremenu izvršenja izručenja.
4. Osim u slučaju predviđenom u stavu 5. ovog člana, traženo lice može biti pušteno na slobodu po isteku roka od 15 dana računajući od dana predviđenog za predaju, ako tog dana lice nije preuzeto. U svakom slučaju će se lice čije se izručenje traži pustiti na slobodu po isteku roka od 30 dana od dogovorenog datuma izručenja, u kom slučaju zamoljena strana može odbiti izručenje zbog istog djela.

5. U slučaju da je strana ugovornica, usljed nepredviđenih okolnosti, spriječena da izruči ili preuzme lice koje se izručuje, o tome će obavijestiti drugu stranu ugovornicu. U tom slučaju strane ugovornice će se dogovoriti o novom datumu izručenja i primijeniti odredbe stava 4. ovog člana.

Član 11.

Odgodeno ili uslovno izručenje

1. Zamoljena strana može, nakon što je donijela odluku o izručenju, da odgodi predaju traženog lica u cilju pokretanja krivičnog postupka, odnosno izvršenja kazne protiv istog, a zbog drugog krivičnog djela koje nije krivično djelo zbog kojeg se traži izručenje. O istom zamoljena strana obavještava stranu molilju.
2. Zamoljena strana može, umjesto da odloži izručenje, privremeno predati strani molilji traženo lice u skladu sa uslovima koje strane ugovornice zajednički dogovaraju.

Član 12.

Zapljena i predaja predmeta

1. Na zahtjev strane molilje, zamoljena strana će, u mjeri u kojoj to dozvoljava njeno zakonodavstvo, a bez ugrožavanja prava treće strane, zaplijeniti i predati predmete:
 - a. koji bi mogli poslužiti kao dokazni materijal u vezi sa krivičnim djelom za koje se traži izručenje,
 - b. koji su stečeni kao rezultat krivičnog djela za koje se traži izručenje, a koji se u času hapšenja nađu kod traženog lica ili budu naknadno otkriveni.
2. Predaja predmeta navedenih u stavu 1. ovog člana će biti izvršena ako to zahtijeva strana molilja čak i ako se već odobreno izručenje ne može obaviti.
3. Ako pomenuti predmeti podliježu zapljeni ili oduzimanju na teritoriji zamoljene strane, ona ih može, u vezi sa krivičnim postupkom koji je u toku, privremeno zadržati ili ih predati uz uslov da budu vraćeni.
4. Ako postoje prava zamoljene strane ili trećih lica u vezi sa odnosnim predmetima, ta prava će biti zaštićena. Kada postoje takva prava, predmeti će, nakon završenog postupka, biti vraćeni zamoljenoj strani što je moguće prije i besplatno.

Član 13.

Tranzit

1. Tranzit preko teritorije jedne od strana ugovornica odobrit će se na zahtjev, upućen Centralnom organu zamoljene strane putem INTERPOL-a ili diplomatskim putem pod uslovom da se radi o krivičnom djelu koje podliježe izručenju u skladu sa odredbama ovog ugovora.
2. Zamoljena strana može odbiti tranzit svojih državljana.
3. Kada se tranzit lica koje se izručuje vrši preko teritorije treće države, strana molilja će od treće države zatražiti dozvolu za tranzit tog lica preko njene teritorije.
4. U slučaju korištenja zračnog prijevoza, primjenjivat će se sljedeće odredbe:
 - a. ukoliko nije predviđeno slijetanje, strana molilja će obavijestiti stranu čija se teritorija prelijeće o postojanju isprava predviđenih u članu 5. stav 2.

tačka a. ovog ugovora. U slučaju prinudnog slijetanja, takvo obavještenje će imati dejstvo zahtjeva za privremeno lišenje slobode navedenog u članu 6. ovog ugovora a strana molilja će uputiti redovan zahtjev za tranzit;

b. ukoliko je predviđeno slijetanje, strana molilja će uputiti redovan zahtjev za tranzit u skladu sa odredbama stava 1. ovog člana.

5. Tranzit se neće vršiti preko teritorije gdje postoji osnovana sumnja da život ili sloboda lica koje se izručuju mogu biti ugroženi zbog njegove rase, religije, nacionalnosti ili političkog mišljenja.

Član 14.

Centralni i nadležni organi

- 1. U cilju primjene ovog ugovora, strane ugovornice će komunicirati putem svojih Centralnih organa. Centralni organ za Republiku Tursku je Ministarstvo pravde, a Centralni organ za Bosnu i Hercegovinu je Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine.*
- 2. U cilju primjene odredbi ovog ugovora, termin „nadležni organi“ odnosi se na sudove, tužilaštva, istražne i izvršne organe strana ugovornica.*

Član 15.

Troškovi

Troškove nastale u vezi sa izručenjem u zamoljenoj strani snosi ta strana. Troškove transporta i tranzita nastale u vezi sa predajom lica čije se izručenje traži snosi strana molilja.

Član 16.

Jezik

Uz molbe i prateću dokumentaciju sačinjenu u skladu sa ovim ugovorom bit će priložen i ovlašteni prijevod na jezik zamoljene strane.

Član 17.

Konsultacije i rješavanje sporova

- 1. Centralni organi će se, na zahtjev bilo koje strane, konsultirati u vezi sa primjenom i tumačenjem ovog ugovora.*
- 2. Sporovi proizišli iz tumačenja i/ili primjene ovog ugovora bit će rješavani diplomatskim putem u saradnji sa centralnim organima strana ugovornica*

Član 18.

Obim primjene

Ovaj ugovor se odnosi na molbe podnesene nakon njegovog stupanja na snagu, bez obzira na vrijeme kada su krivična djela ili propusti izvršeni.

Član 19.
Završne odredbe

1. *Ovaj ugovor stupa na snagu 30 dana nakon prijema posljednje diplomatske note kojom se strane ugovornice međusobno obavještavaju o ispunjenju uslova za njegovo stupanje na snagu, predviđenih domaćim zakonodavstvom strana ugovornica.*
2. *Svaka strana ugovornica može otkazati ovaj ugovor pismenim putem. Otkazivanje ugovora stupa na snagu šest mjeseci od dana kada druga strana primi obavještenje o otkazivanju.*
3. *Ovaj ugovor može biti izmjenjen i dopunjen u bilo koje vrijeme pismenom saglašnoću strana ugovornica. Izmjene i dopune će stupiti na snagu na način predviđen stavom 1. ovog člana.*
4. *Danom stupanja na snagu ovog ugovora prestaju da važe odredbe Konvencije o izdavanju zaključene između Republike Turske i SFRJ, dana 17. novembra 1973. godine.*
5. *Ništa u ovom ugovoru neće uticati na prava i obaveze koje proizilaze iz drugih međunarodnih ugovora kojih su strane ugovornice članice.*

U tom smislu, opunomoćenici potpisuju ovaj ugovor.

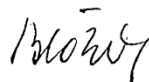
Sačinjeno u Sarajevu, dana 28. novembra 2013. godine, u dva istovjetna primjerka na turskom, bosanskom, hrvatskom, srpskom i engleskom jeziku, od kojih svi tekstovi imaju jednaku vjerodostojnost. U slučaju razlika u interpretaciji odredbi ugovora, autentičan je tekst na engleskom jeziku.

Za
Republiku Tursku

Sadullah ERGİN
ministar pravde Republike Turske

Za
Bosnu i Hercegovinu

Bariša Čolak
ministar pravde Bosne i Hercegovine

[TEXT IN CROATIAN – TEXTE EN CROATE]

**UGOVOR O IZRUČENJU
IZMEĐU
REPUBLIKE TURSKE
I
BOSNE I HERCEGOVINE**

Republika Turska i Bosna i Hercegovina (u daljnjem tekstu: strane ugovornice);

U želji da ojačaju suradnju između dvije strane u borbi protiv kriminaliteta zaključenjem Ugovora o izručenju;

Dogovorile su sljedeće:

**Članak 1.
Obveza izručenja**

Strane ugovornice se obvezuju, sukladno odredbama ovoga ugovora i domaćem zakonodavstvu, na zamolbu, jedna drugoj izručiti osobe koje se na teritoriju strane moliteljice progone radi počinjena kaznenog djela koje podliježe izručenju ili radi izvršenja kazne za takvo kazneno djelo.

**Članak 2.
Osnov za izručenje**

- 1. Izručenje u svrhu kaznenog progona odobrava se za sva kaznena djela za koja je propisana kazna lišavanja slobode u trajanju od najmanje godinu dana ili stroža kazna prema zakonima obje strane ugovornice.*
- 2. Izručenje u svrhu izvršenja kazne izrečene od strane sudova strane moliteljice odobrava se za kaznena djela iz stavka 1. ovoga članka, pod uvjetom da je preostalo izvršiti najmanje još šest mjeseci od izrečene kazne.*
- 3. Ako se zahtjev za izručenje odnosi na više različitih djela za koja je prema zakonima obje strane ugovornice propisana kazna lišavanja slobode, ali od kojih neka ne ispunjavaju uvjet koji se odnosi na visinu kazne, zamoljena strana može i za ova djela odobriti izručenje.*

**Članak 3.
Obvezni osnov za odbijanje**

Izručenje će se odbiti:

- a) ako je osoba koja se traži državljanin zamoljene strane. U tom slučaju zamoljena strana će, sukladno svojim zakonima, a na zahtjev strane moliteljice, proslijediti slučaj svojim nadležnim tijelima u svrhu preuzimanja kaznenog progona;
- b) ako je kazneno djelo za koje se traži izručenje prema zakonima zamoljene strane političko kazneno djelo. U svrhu ovoga ugovora, političkim kaznenim djelom se neće smatrati:
 - i) kazneno djelo obuhvaćeno međunarodnim ugovorom kojeg su članice obje strane ugovornice, a koji ih obvezuje da izruče ili kazneno progone traženu osobu;
 - ii) atentat na šefa države ili člana njegove obitelji, šefa ili člana vlade, uključujući i pokušaj ili planiranje takvog djela;
 - iii) kazneno djelo povezano sa terorizmom;
- c) ako zamoljena strana opravdano smatra da je izručenje traženo radi kaznenog progona ili kažnjavanja osobe radi rasne pripadnosti, vjere, nacionalnosti ili ako se smatra da bi položaj te osobe bio pogoršan iz ovih razloga;
- d) ako je kazneno djelo radi kojeg se traži izručenje kazneno djelo po vojnim zakonima ali ne i po općem kaznenom pravu;
- e) ako postoji pravomoćna presuda protiv tražene osobe u zamoljenoj strani u vezi s djelom za koje se traži izručenje te osobe;
- f) ako je osoba čije se izručenje traži, prema zakonu bilo koje strane ugovornice, stekla imunitet od kaznenog progona ili kažnjavanja iz bilo kog razloga, uključujući zastarjelost ili amnestiju.

Članak 4.

Opcijski osnovi za odbijanje izručenja

Izručenje može biti odbijeno:

- a) ako je osoba čije se izručenje traži kazneno progona od zamoljene strane u vezi s djelom zbog kojeg se traži, ili ako je nadležno tijelo zamoljene strane prekinulo, sukladno svojim zakonima, kazneni postupak za djelo za koje je traženo izručenje;
- b) ako je djelo za koje se traži izručenje sukladno zakonima zamoljene strane u cijelosti ili dijelom počinjeno u zamoljenoj strani ili je u njezinoj nadležnosti;
- c) kada je osobi čije se izručenje traži već suđeno i kada je već oslobođena ili osuđena u trećoj državi u vezi s djelom ili djelima za koje se traži izručenje;
- d) ako je osoba čije se izručenje traži oglašena krivom u odsutnosti, osim ako strana moliteljica ne pruži zamoljenoj strani informacije kojima se dokazuje da je ta osoba imala odgovarajuću mogućnost da iznese svoju obranu;
- e) ako kazna za kazneno djelo u državi moliteljici nije kazna po zakonima zamoljene strane.

Članak 5.

Zamolba i prateća dokumentacija

1. Zamolba za izručenje sastavlja se u pisanoj obliku, podnosi diplomatskim putem.
2. Uz zamolbu se prilažu:

- a. nalog za uhićenje izdat od strane sudskog tijela na teritoriju strane moliteljice ili druga isprava jednake snage i ako se zamolba odnosi na osobu koja je već osuđena, original ili ovjeren preslik presude;
 - b. podaci o djelu koje predstavlja kazneno djelo za koje se traži izručenje, uključujući mjesto i vrijeme kada je počinjeno, njegova pravna kvalifikacija, kao i tekst relevantnih zakonskih odredaba;
 - c. točan opis, koliko je moguće, osobe koja se traži, zajedno s ostalim informacijama koje mogu pomoći ustanoviti identitet osobe, lokaciju i državljanstvo;
 - d. detalje preostalog dijela kazne koja se treba izvršiti, kada se osoba traži zbog izdržavanja kazne zatvora.
3. Dokumenti koji se prilažu uz zamolbu trebaju biti ovjereni pečatom nadležnog tijela strane moliteljice.
 4. Izuzev kada je ovim ugovorom drukčije predviđeno, postupak izručenja i privremenog lišavanja slobode provodi se isključivo sukladno zakonima zamoljene strane.
 5. Ukoliko zamoljena strana smatra da su informacije dostavljene sukladno odredbama ovoga ugovora nedovoljne kako bi se donijela odluka u odnosu na zamolbu, tražit će dodatne informacije i odrediti rok za njihovu dostavu.

Članak 6.

Privremeno lišavanje slobode

1. U žurnim slučajevima, nadležna tijela strane moliteljice mogu zatražiti privremeno lišavanje slobode osobe čije se izručenje traži. Nadležno tijelo zamoljene strane o tome odlučuje sukladno svom zakonu.
2. U zamolbi za privremeno lišavanje slobode naznačuje se postojanje jedne od isprava predviđenih u članku 5. stavak 2. ovoga ugovora, kao i postojanje namjere dostavljanja zamolbe za izručenje. Također će se navesti kazneno djelo za koje se traži izručenje, vrijeme i mjesto njegovog izvršenja kao i, u mjeri u kojoj je to moguće, opis tražene osobe.
3. Zamolba za privremeno lišavanje slobode dostavlja se nadležnom tijelu zamoljene strane ili izravno putem Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL) ili putem Središnjeg tijela ili diplomatskim putem ili na bilo koji drugi način koji ostavlja pisani trag ili je prihvatljiv za zamoljenu stranu. Strana moliteljica se bez odlaganja izvješćuje o rezultatima zamolbe.
4. Privremeno lišavanje slobode se može okončati ako, u roku od 30 dana računajući od dana lišavanja slobode, zamolba za izručenje i isprave navedene u članku 5. ovoga ugovora ne budu dostavljene zamoljenoj strani. Ovaj rok ni u kom slučaju ne može biti dulji od 40 dana. Međutim, privremeno puštanje na slobodu je moguće u bilo koje vrijeme ako je zamoljena strana poduzela sve mjere koje smatra nužnim za sprječavanje bjegstva tražene osobe.
5. Puštanje na slobodu neće spriječiti novo lišavanje slobode i izručenje ako zamolba za izručenje stigne kasnije.

Članak 7.

Načelo specijaliteta

1. Izručena osoba neće biti progonjena, suđena ili lišena slobode radi izvršenja kazne ili mjere sigurnosti, niti podvrgnuta bilo kakvom drugom obliku

ograničenja osobne slobode za bilo koje djelo počinjeno prije izručenja, a koje nije predmet izručenja, osim u sljedećim slučajevima:

- a. ako strana koja ju je izručila na to pristane. U tu svrhu će podnijeti zahtjev s prilogima predviđen člankom 5. ovoga ugovora i zapisnik sa izjavama izručenika u vezi sa kaznenim djelom. Ovaj pristanak će se dati u slučaju da kazneno djelo za koje je osoba tražena povlači za sobom obvezu izručenja sukladno odredbama ovoga ugovora;
 - b. ako izručenik, iako je imao mogućnost, nije napustio teritorij strane ugovornice kojoj je bio izručen u roku od 45 dana od njegovog konačnog puštanja na slobodu, ili se tamo ponovno vratio.
2. Strana moliteljica može poduzeti sve nužne mjere u svrhu izmiještanja osoba sa svog teritorija, te sukladno svom zakonodavstvu, sve nužne mjere u svrhu prekida zastare, uključujući i suđenje u odsutnosti.
 3. Ako dođe do promjene pravne kvalifikacije djela za koju je osoba izručena, izručenik može biti progonjen ili osuđen samo u mjeri u kojoj sastavni elementi nove pravne kvalifikacije kaznenog djela dozvoljavaju izručenje.

Članak 8.

Izručenje u korist treće države

Osim u slučaju predviđenom u članku 7. stavak 1. točka b. ovoga ugovora strana moliteljica neće bez pristanka zamoljene strane izručiti trećoj državi osobu koja je izručena strani moliteljici a koju traži treća država radi kaznenih djela koja su počinjena prije njezinog izručenja. Zamoljena strana može zatražiti da joj se dostave dokumenti navedeni u članku 5. stavak 2. ovoga ugovora.

Članak 9.

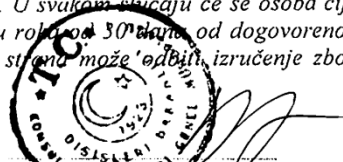
Istovremene zamolbe za izručenje

Ako izručenje istovremeno traži više država bilo radi istog ili različitih djela, zamoljena strana će odlučiti uzimajući u obzir sve okolnosti, a prije svega državljanstvo tražene osobe, mogućnost daljnjeg izručenja, datum primitka zamolbe, relativnu težinu kaznenih djela i mjesto izvršenja.

Članak 10.

Odluka o zamolbi za izručenje

1. Zamoljena strana će diplomatskim putem i putem INTERPOL-a izvijestiti stranu moliteljicu o svojoj odluci o izručenju.
2. Svako u cijelosti ili djelomično odbijanje zamolbe mora se obrazložiti.
3. Ako se odobri izručenje, nadležna tijela strana ugovornica će se dogovoriti o najpodobnijem načinu, mjestu i vremenu izvršenja izručenja.
4. Izuzev u slučaju predviđenom u stavku 5. ovoga članka, tražena osoba može se pustiti na slobodu nakon isteka roka od 15 dana računajući od dana predviđenog za predaju, ako tog dana osoba nije preuzeta. U svakom slučaju će se osoba čije se izručenje traži pustiti na slobodu po isteku roka od 30 dana od dogovorenog datuma izručenja, u kom slučaju zamoljena strana može odbiti izručenje zbog istog djela.

5. U slučaju da je strana ugovornica, uslijed nepredviđenih okolnosti, spriječena da izruči ili preuzme osobu koja se izručuje, o tome će izvijestiti drugu stranu ugovornicu. U tom slučaju strane ugovornice će se dogovoriti o novom datumu izručenja i primijeniti odredbe stavka 4. ovoga članka.

Članak 11.

Odgođeno ili uvjetno izručenje

1. Zamoljena strana može, nakon što je donijela odluku o izručenju, odgoditi predaju tražene osobe u svrhu pokretanja kaznenog postupka, odnosno izvršenja kazne protiv iste, a zbog drugog kaznenog djela koje nije kazneno djelo radi kojeg se traži izručenje. O istom zamoljena strana izvješćuje stranu moliteljicu.
2. Zamoljena strana može, umjesto odgoditi izručenje, privremeno predati strani moliteljici traženu osobu sukladno uvjetima koje strane ugovornice zajednički dogovaraju.

Članak 12.

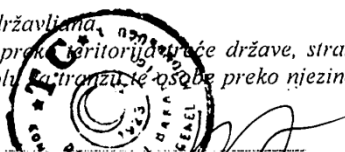
Zapljena i predaja predmeta

1. Na zahtjev strane moliteljice, zamoljena strana će, u mjeri u kojoj to dozvoljava njeno zakonodavstvo, a bez ugrožavanja prava treće strane, zaplijeniti i predati predmete:
 - a. koji bi mogli poslužiti kao dokazni materijal u vezi s kaznenim djelom za koje se traži izručenje,
 - b. koji su stečeni kao rezultat kaznenog djela za koje se traži izručenje, a koji se u trenutku uhićenja nađu kod tražene osobe ili budu naknadno otkriveni.
2. Predaja predmeta navedenih u stavku 1. ovoga članka bit će izvršena ako to zahtijeva strana moliteljica čak i ako se već odobreno izručenje ne može obaviti.
3. Ako spomenuti predmeti podliježu zapljeni ili oduzimanju na teritoriju zamoljene strane, ona ih može, u vezi s kaznenim postupkom koji je u tijeku, privremeno zadržati ili ih predati uz uvjet da budu vraćeni.
4. Ako postoje prava zamoljene strane ili trećih osoba u vezi s odnosnim predmetima, ta prava će biti zaštićena. Kada postoje takva prava, predmeti će se, nakon završenog postupka, vratiti zamoljenoj strani što je moguće prije i besplatno.

Članak 13.

Tranzit

1. Tranzit će se, preko teritorija jedne od strana ugovornica, odobriti na zahtjev upućen Središnjem tijelu zamoljene strane putem INTERPOL-a ili diplomatskim putem pod uvjetom da se radi o kaznenom djelu koje podliježe izručenju sukladno odredbama ovoga ugovora.
2. Zamoljena strana može odbiti tranzit svojih državljanina.
3. Kada se tranzit osobe koja se izručuje vrši preko teritorija treće države, strana moliteljica će od treće države zatražiti dozvolu za tranzit te osobe preko njezinog teritorija.

4. U slučaju korištenja zračnog prijevoza, primjenjivat će se sljedeće odredbe:
 - a. ukoliko nije predviđeno slijetanje, strana moliteljica će obavijestiti stranu čiji se teritorij preljeće o postojanju isprava predviđenih u članku 5. stavak 2. točka a. ovoga ugovora. U slučaju prinudnog slijetanja, takva obavijest imat će dejstvo zahtjeva za privremeno lišavanje slobode navedenog u članku 6. ovoga ugovora a strana moliteljica će uputiti redovan zahtjev za tranzit;
 - b. ukoliko je predviđeno slijetanje, strana moliteljica će uputiti redovan zahtjev za tranzit sukladno odredbama stavka 1. ovoga članka.
5. Tranzit se neće vršiti preko teritorija gdje postoji osnovana sumnja da se, život ili sloboda osobe koja se izručuje, može ugroziti zbog njegove rase, religije, nacionalnosti ili političkog mišljenja.

Članak 14.
Središnja i nadležna tijela

1. U svrhu primjene ovoga ugovora, strane ugovornice će komunicirati putem svojih Središnjih tijela. Središnje tijelo za Republiku Tursku je Ministarstvo pravde, a za Bosnu i Hercegovinu Središnje tijelo je Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine.
2. U svrhu primjene odredaba ovoga ugovora, termin „nadležna tijela“ odnosi se na sudove, tužiteljstva, istražna i izvršna tijela strana ugovornica.

Članak 15.
Troškovi

Troškove nastale u vezi s izručenjem u zamoljenoj strani snosi ta strana. Troškove transporta i tranzita nastale u vezi s predajom osobe čije se izručenje traži snosi strana moliteljica.

Članak 16.
Jezik

Uz zamolbe i prateću dokumentaciju sačinjenu sukladno ovom ugovoru će se priložiti i ovlašteni prijevod na jezik zamoljene strane.

Članak 17.
Konzultacije i rješavanje sporova

1. Središnja tijela će se, na zahtjev bilo koje strane, konzultirati u vezi primjene i tumačenja ovoga ugovora.
2. Sporovi proizašli iz tumačenja i/ili primjene ovog ugovora bit će rješavani diplomatskim putem u suradnji sa središnjim tijelima strana ugovornica.

Članak 18.
Opseg primjene

Ovaj ugovor se odnosi na zamolbe podnesene nakon njegovog stupanja na snagu, bez obzira na vrijeme kada su kaznena djela ili propusti izvršeni.

Članak 19.

Završne odredbe

1. *Ovaj ugovor stupa na snagu 30 dana nakon primitka posljednje diplomatske note kojom se strane ugovornice međusobno obavještavaju o ispunjenju uvjeta za njegovo stupanje na snagu, predviđenih domaćim zakonodavstvom strana ugovornica.*
2. *Svaka strana ugovornica može otkazati ovaj ugovor pismenim putem. Otkazivanje ugovora stupa na snagu šest mjeseci od dana kada druga strana primi obavijest o otkazivanju.*
3. *Ovaj ugovor može biti izmjenjen i dopunjen u bilo koje vrijeme pismenom saglašnoću strana ugovornica. Izmjene i dopune će stupiti na snagu na način predviđen stavkom 1. ovog članka.*
4. *Danom stupanja na snagu ovoga ugovora prestaju da važe odredbe Konvencije o izdavanju zaključene između Republike Turske i SFRJ, dana 17. studenoga 1973. godine.*
5. *Ništa u ovom ugovoru neće uticati na prava i obveze koje proizilaze iz drugih međunarodnih ugovora kojih su strane ugovornice članice.*

U tom smislu, opunomoćenici potpisuju ovaj ugovor.

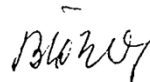
Sačinjeno u Sarajevu, dana 28. studenog 2013. godine, u dva istovjetna primjerka na turskom, hrvatskom, bosanskom, srpskom i engleskom jeziku, od kojih svi tekstovi imaju jednaku vjerodostojnost. U slučaju razlika u interpretaciji odredaba ugovora, autentičan je tekst na engleskom jeziku.

*Za
Republiku Tursku*

*Sadullah ERGİN
ministar pravde Republike Turske*

*Za
Bosnu i Hercegovinu*

*Bariša Čolak
ministar pravde Bosne i Hercegovine*

[TEXT IN ENGLISH – TEXTE EN ANGLAIS]

**EXTRADITION AGREEMENT
BETWEEN THE REPUBLIC OF TURKEY
AND THE BOSNIA AND HERZEGOVINA**

The Republic of Turkey and the Bosnia and Herzegovina hereinafter referred to as "the Contracting Parties";

Desirous of making the cooperation of the two Parties in combating of crime more effective by concluding Agreement on extradition;

Have agreed as follows:

**Article 1
Obligation to Extradite**

The Contracting Parties agree to extradite to each other, upon request and subject to the provisions of the present Agreement and their respective national laws, any person who is wanted in the territory of the Requesting Party for prosecution for an extraditable offence or for the imposition or enforcement of a sentence in respect of such offences.

**Article 2
Conditions for extradition**

1. Extradition for prosecution shall be executed for all acts which constitute punishable offences with a depriving of freedom penalty for at least one year, or by a more severe penalty under the law of both Contracting Parties.
2. Extradition for carrying out a sentence issued from the Requesting Party's courts shall be executed for the offences described in paragraph 1 of this Article, provided that the duration of the penalty remaining to be served must not be less than six months.
3. If the request for extradition includes several separate offences each of which is punishable under the laws of the two Contracting Parties by a sentence of imprisonment, but some of which do not fulfill the condition with regard to the duration of the sentence which may be awarded, the requested party shall also have the right to grant extradition for the latter offences.

Article 3
Mandatory Grounds of Refusal

Extradition shall not be granted:

- a) If the person required to be extradited is a national of the Requested Party. In such cases the Requested Party shall, in accordance with its laws and the other contracting Party's request, submit the case to its competent authorities for the purpose of taking over the criminal prosecution,
- b) If the offence for which extradition is requested is regarded by the Requested Party as an offence of a political nature under its laws. For the purpose of this Agreement, a political offence shall not include:
 - i) An offence within the scope of any multilateral international conventions to which both Contracting Parties are parties and which imposes on them an obligation either to extradite or prosecute the person sought,
 - ii) Assault against life of the Head of the State, a member of his immediate family, a head or a member of the government, or any related offence including attempting or conspiring to commit such an offence,
 - iii) Any offence related to terrorism,
- c) If the Requested Party has substantial grounds to believe that the request has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of race, religion, nationality or that the position of the said person at his trial may be prejudiced for any of these reasons,
- d) If the offence for which extradition is requested, is an offence under military law which is not also an offence under the ordinary criminal law.
- e) If there has been a final judgment rendered against the person in the Requested Party in respect of the offence for which the person's extradition is requested,
- f) If the person whose extradition is requested has, under the law of either Party, become immune from prosecution or punishment for any reason, including lapse of time or amnesty.

Article 4
Optional Grounds of Refusal

Extradition may be refused:

- a) If the person sought is being prosecuted by the Requested Party in respect of the offence or offences for which extradition is requested, or if the competent authority of the Requested Party have discontinued, in accordance with the law of that contracting party, the criminal proceedings for the offence for which extradition is requested,
- b) If the offence for which extradition is requested is regarded under the law of the Requested Party as having been committed in whole or in part within the territory of the Requested Party or its jurisdiction,
- c) When the person sought has been tried and acquitted or convicted in a third state in respect of the offence or offences for which extradition is requested,
- d) If the person sought has been found guilty in absentia, unless the Requesting Party provides the Requested Party with information which demonstrates that the person was afforded an adequate opportunity to present a defense,
- e) If the punishment provided or the sentence pronounced for the offence in the Requesting Party is not included in the range of the punishments in the legislation of the Requested Party.

Article 5
The Request and Supporting Documents

1. A request for extradition shall be made in writing and transmitted through the diplomatic channels.
2. A request for extradition shall be accompanied by the following:
 - a) A warrant of arrest issued by a judicial authority in the territory of the Requesting Party, or any other documents having the same force and if the request relates to a person already convicted, an original or true certified copy of the final judgment,
 - b) Statement of acts constituting the offence for which extradition is requested, indicating time and place of commission as statement of the offences and the text of the relevant legal provisions,

- c) An accurate description as possible of the person sought, together with any other information that may help to establish his/her identity, location and nationality,
 - d) Particulars of the remaining duration of the sentence to be carried out when the person is claimed for the purpose of serving a sentence of imprisonment.
3. The documents supporting the request on extradition should be certified by an official seal of the competent authority of the Requesting Party.
 4. Except when this Agreement provides otherwise, the procedures with regard to extradition and provisional arrest shall be governed solely by the law of the Requested Party.
 5. If the Requested Party considers that the information supplied for the purposes of this Agreement is not sufficient in order to enable a decision to be taken as to the request, additional information shall be requested within such time as the Requested Party shall require.

Article 6 Provisional Arrest

1. In the case of urgency, the competent authority of the Requesting Party may request the provisional arrest of the person sought. The competent authority of the Requested Party shall decide the matter in accordance with its law.
2. The request for provisional arrest shall state that one of the documents mentioned in Article 5 paragraph 2.a. exists and that it is intended to send a request for extradition. It shall also state for what offence extradition will be requested and when and where such offence was committed and shall so far as possible give a description of the person sought.
3. A request for provisional arrest shall be sent to the competent authority of the Requested Party either directly through the International Criminal Police Organization (INTERPOL) or through the Central Authorities or through the diplomatic channels or by any other means affording evidence in writing or accepted by the Requested Party. The requesting authority shall be informed without delay of the result of its request.
4. Provisional arrest may be terminated if, within a period of 30 days after arrest, the Requested Party has not received the request for extradition and the documents mentioned in Article 5. It shall not, in any event, exceed 40 days from the date of such arrest. The possibility of provisional release at any time is not excluded, but the

Requested Party shall take any measures which it considers necessary to prevent the escape of the person sought.

5. Release shall not prevent re-arrest and extradition if a request for extradition is received subsequently.

Article 7
Rule of Specialty

1. A person who has been extradited shall not be proceeded against, sentenced or detained with a view to the carrying out of a sentence or detention order for any offence committed prior to his surrender other than that for which he was extradited, nor shall he be for any other reason restricted in his personal freedom, except in the following cases:
 - a) when the Party which surrendered him consents. A request for consent shall be submitted, accompanied by the documents mentioned in Article 5 and a legal record of any statement made by the extradited person in respect of the offence concerned. Consent shall be given when the offence for which it is requested is itself subject to extradition in accordance with the provisions of this Agreement,
 - b) when that person, having had an opportunity to leave the territory of the Party to which he has been surrendered, has not done so within 45 days of his final discharge, or has returned to that territory after leaving it.
2. The requesting party may, however, take any measures necessary to remove the person from its territory, or any measures necessary under its law, including proceedings by default, to prevent any legal effects of lapse of time.
3. When the description of the offence charged is altered in the course of proceedings, the extradited person shall only be proceeded against or sentenced in so far as the offence under its new description is shown by its constituent elements to be an offence which would allow extradition.

Article 8
Re-extradition to a Third State

Except as provided for in Article 7 paragraph 1.b, the Requesting Party shall not, without the consent of the Requested Party, surrender to a third state a person surrendered to the Requesting Party and sought by the said third State in respect of offences committed

before his surrender. The Requested Party may request the production of the documents mentioned in Article 5 paragraph 2.

Article 9
Concurrent Requests

If extradition is requested concurrently by more than one state for the same offense or for the different offences, the Requested Party shall make its decision freely having regard to all the circumstances specially the nationality of the person sought, the possibility of mutual subsequent extradition, the date of receiving requests, gravity of offences and the place of commission.

Article 10
Decision on the Request for Extradition

1. The Requested Party shall, through diplomatic channels and INTERPOL, inform the Requesting Party of its decision on extradition.
2. The reasons of the refusal of the decision whether wholly or partially shall be stated.
3. In case of acceptance, the competent authorities of the Contracting Parties shall agree on the most appropriate way, place and date to execute extradition.
4. Subject to the case provided for in the paragraph 5 of this Article, the person to be extradited may be released after 15 days of the appointed date if such person has not been taken over on the date agreed upon. In all cases the person to be extradited shall be released after 30 days of the appointed date and in that case the Requested Party may refuse the extradition for the same offence.
5. If circumstances beyond its control prevent a Contracting Party from surrendering or taking over the person to be extradited, it shall notify the other Contracting Party. The two Contracting Parties shall agree on a new date for surrender and the provisions of the paragraph 4 of this Article shall apply.

Article 11
Postponed or Conditional Surrender

1. The Requested Party may, after making its decision on the request for extradition, postpone the surrender of a person sought, in order to proceed against that person, or, if that person has already been convicted, in order to enforce a sentence imposed for

an offence other than that for which extradition is requested. In such a case the Requested Party shall inform the Requesting Party accordingly.

2. The Requested Party may, instead of postponing surrender, temporarily surrender of the person sought to the Requesting Party in accordance with conditions to be agreed upon by the Contracting Parties.

Article 12 **Seizure and Hand-over of Property**

1. The Requested Party shall, in so far as its law permits, without prejudice to the right of third parties and at the request of the Requesting Party, seize and hand-over of property:
 - a) Which may be required as evidence relevant to the offence for which extradition is requested,
 - b) Which has been acquired as a result of the offence for which extradition is requested and in which, at the time of the arrest is found in possessions of the person sought or is discovered subsequently.
2. The property referred to in paragraph 1 of this Article may, if the Requesting Party so requests, be handed over to that Party even if the extradition agreed to cannot be carried out.
3. If the said property is liable to seizure or confiscation in the territory of the Requested Party, the latter may, in connection with pending criminal proceedings, temporarily retain it or hand it over on condition that it is returned.
4. Any rights which the Requested party or third parties may have acquired on the said properties shall be preserved. Where these rights exist, the property shall be returned without charge to the Requested Party as soon as possible after the completion of the proceedings.

Article 13 **Transit**

- I. Transit through the territory of either of the Contracting Parties shall be granted upon the request transmitted through INTERPOL to the Central Authority of the Requested Party or through the diplomatic channels provided that the offence concerned is an extraditable offence under this Agreement.

2. The Contracting Party requested to grant transit may refuse to comply when the person concerned is its national.
3. Where a person is to be extradited to the Requesting Party through the territory of a third state, the Requesting Party shall request that other state to permit the transit of that person through its territory.
4. In case of using air transport, the following provisions shall be followed:
 - a) Where the landing of the plane is not required, the Requesting Party shall inform the Contracting State whose territory is to be crossed and shall certify that the existence of the documents stipulated in Article 5 paragraph 2.a. In case of emergency landing, such notification shall have the effects of the provisional arrest request referred to in Article 6 and the Requesting Party shall submit an ordinary request for transit,
 - b) If the landing of the plane is required, the Requesting Party shall submit a request for transit according to the provisions of paragraph 1 of this Article.
5. The transit of the extradited person shall not be carried out through any territory where there is a reason to believe that his life or his freedom may be threatened by reason of his race, religion, nationality or political opinion.

Article 14
Central and Competent Authorities

1. For the purposes of this Agreement, the Contracting Parties shall communicate through their Central Authorities. The Central Authority for the Republic of Turkey shall be the Ministry of Justice, and the Central Authority for Bosnia and Herzegovina shall be the Ministry of Justice of Bosnia and Herzegovina.
2. For the purposes of the implementation of the provisions of this Agreement, the term "competent authorities" shall include courts and bodies of prosecution, investigation and execution of sentences of the Contracting Parties.

Article 15
Expenses

Expenses arising from the procedures with regard to extradition in the Requested Party shall be borne by that party. Expenses of transportation and the transit costs in connection with the surrender of the person sought shall be borne by the Requesting Party.

Article 16
Language

Requests and the supporting documents made pursuant to this Agreement shall be accompanied by a certified translation into the official language of the Requested Party.

Article 17
Consultations and resolutions of disputes

1. The Central Authorities, upon the request of either Party, shall consult, concerning the interpretation and application of this Agreement.
2. Disputed issues resulting from the interpretation and/or application of this Agreement shall be resolved through the diplomatic channels in cooperation with the Central Authorities of the both Parties.

Article 18
Scope of Application

The present Agreement shall apply to requests made after its entry into force, regardless of the time when the acts or offences were committed.

Article 19
Final provisions

1. This Agreement shall enter into force 30 days after the date of last written notification by which the Contracting Parties notify each other, through diplomatic channels of the

- completion of their internal legal procedures required for the entry into force of this Agreement.
2. Either of the Contracting parties may denounce the present Agreement by giving notice in writing to the other Contracting Party. Such denunciation shall take effect six months following the date on which it is received by the other Party.
 3. This Agreement may be amended by mutual written consent of the Parties at any time. The amendments shall enter into force in accordance with the same legal procedure prescribed under Paragraph 1 of this Article.
 4. The Convention on extradition concluded on November 17, 1973 between the Republic of Turkey and SFRJ shall terminate upon the date of entry into force of this Agreement.
 5. Nothing in this Agreement shall be constructed to affect the rights and obligations of the Parties arising from other international agreements to which they are parties.

In Witness Whereof the undersigned being duly authorized thereto, have signed this Agreement.

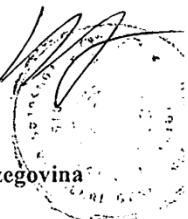
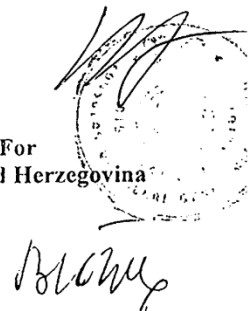
Done in Sarajevo, on 28 November 2013 in two original, in Turkish, Bosnian, Croatian, Serbian and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergences in interpretation, the English text shall prevail.

For
The Republic of Turkey

Sadullah ERGİN
Minister of Justice

For
Bosnia and Herzegovina

Bariša ČOLAK
Minister of Justice

[TEXT IN SERBIAN – TEXTE EN SERBE]

**УГОВОР О ИЗРУЧЕЊУ
ИЗМЕЂУ
РЕПУБЛИКЕ ТУРСКЕ
И
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

Република Турска и Босна и Херцеговина (у даљем тексту: стране уговорнице);

У жељи да ојачају сарадњу између двије стране у борби против криминала закључењем Уговора о изручењу;

Договориле су следеће:

**Члан 1.
Обавеза изручења**

Стране уговорнице се обавезују да ће, у складу са одредбама овог уговора и домаћим законодавством, на молбу, једна другој изручивати лица која се на територији стране молитељице гоне због учињеног кривичног дјела које подлијеже изручењу или због извршења казне за такво кривично дјело.

**Члан 2.
Основа за изручење**

1. Изручење у циљу кривичног гоњења одобрава се за сва кривична дјела за која је прописана казна лишења слободе у трајању од најмање годину дана или строжа казна према законима обје стране уговорнице.
2. Изручење у циљу извршења казне изречене од стране судова стране молиље одобрава се за кривична дјела из става 1. овог члана, под условом да је преостало да се изврши најмање шест мјесеци изречене казне.
3. Ако се захтјев за изручење односи на више различитих дјела за која је према законима обје стране уговорнице прописана казна лишења слободе, али од којих нека не испуњавају услов који се односи на висину казне, замољена страна може и за ова дјела одобрити изручење.

Члан 3.
Обавезна основа за одбијање изручења

Изручење ће бити одбијено:

- а) ако је лице које се тражи држављанин замољене стране. У том случају замољена страна проследиће, у складу са својим законима, а на захтјев стране молиље, случај својим надлежним органима у циљу преузимања кривичног гоњења;
- б) ако је кривично дјело за које се тражи изручење према законима замољене стране политичко кривично дјело. У циљу овог уговора, политичким кривичним дјелом се неће сматрати:
 - и) кривично дјело обухваћено међународним уговором којег су чланице обје стране уговорнице, а који их обавезује да изруче или кривично гоне тражено лице;
 - ии) атентат на шефа државе или члана његове породице, шефа или члана владе, укључујући и покушај или планирање таквог дјела;
 - иии) кривично дјело повезано са тероризмом;
- ц) ако замољена страна оправдано сматра да је изручење тражено због кривичног гоњења или кажњавања лица због расне припадности, вјере, националности или ако се сматра да би положај тог лица био погоршан из ових разлога;
- д) ако је кривично дјело због којег се тражи изручење кривично дјело по војним законима али не и по општем кривичном праву;
- е) ако постоји правоснажна пресуда против траженог лица у замољеној страни у вези са дјелом за које се тражи изручење тог лица;
- ф) ако је лице чије се изручење тражи, према закону било које стране уговорнице, стекло имунитет од кривичног гоњења или кажњавања из било којег разлога, укључујући застарјелост или амнестију.

Члан 4.
Опциона основа за одбијање изручења

Изручење може бити одбијено:

- а) ако је лице чије се изручење тражи кривично гоњено од замољене стране у вези са дјелом због којег се тражи, или ако је надлежни орган замољене стране прекинуо, у складу са својим законима, кривични поступак за дјело за које је тражено изручење;
- б) ако је дјело за које се тражи изручење у складу са законима замољене стране у потпуности или дијелом учињено у замољеној страни или је у њеној надлежности;
- ц) када је лицу чије се изручење тражи већ суђено и када је већ ослобођено или осуђено у трећој земљи у вези са дјелом или дјелима, за које се тражи изручење;

- д) ако је лице чије се изручење тражи проглашено кривим у одсуству, осим ако страна молила не пружи замољеној страни информације којима се доказује да је то лице имало одговарајућу могућност да изнесе своју одбрану;
- е) ако казна за кривично дјело у земљи молила није казна по законима замољене стране.

Члан 5.

Молба и допунска документација

1. Молба за изручење саставља се у писаној форми и подноси дипломатским путем.
2. Уз молбу се прилаже:
 - а. налог за хапшење издат од стране судског органа на територији стране молиље или друга исправа једнаке снаге и ако се молба односи на лице које је већ осуђено, оригинал или овјерену копију пресуде;
 - б. подаци о дјелу које представља кривично дјело за које се тражи изручење, укључујући мјесто и вријеме када је учињено, његову правну квалификацију, као и текст релевантних законских одредаба;
 - ц. тачан опис, колико је могуће, лица које се тражи, заједно са осталим информацијама које могу помоћи да се установи идентитет лица, локација и држављанство;
 - д. детаље преосталог дијела казне која се треба извршити, када се лице тражи због издржавања казне затвора.
3. Документи која се прилажу уз молбу требају бити овјерена печатом надлежног органа стране молиље.
4. Осим када је овим уговором другачије предвиђено, поступак изручења и привременог лишења слободе спроводи се искључиво у складу са законима замољене стране.
5. Уколико замољена страна сматра да су информације достављене у складу са одредбама овог уговора недовољне како би се донијела одлуку у односу на молбу, тражиће додатне информације и одредити рок за њихову доставу.

Члан 6.

Привремено лишење слободе

1. У случају хитности, надлежни органи стране молиље могу затражити привремено лишење слободе лица чије се изручење тражи. Надлежни орган замољене стране о томе одлучује у складу са својим законом.
2. У молби за привремено лишење слободе назначиће се постојање једне од исправа предвиђених у члану 5. став 2. овог уговора, као и постојање намјере достављања молбе за изручење. Такође ће се навести кривично дјело за које се тражи изручење, вријеме и мјесто његовог извршења као и, у мјери у којој је то могуће, опис траженог лица.
3. Молба за привремено лишење слободе доставља се надлежном органу замољене стране или директно путем Међународне организације

- криминалистичке полиције (ИНТЕРПОЛ) или путем Централног органа или дипломатским путем или на било који други начин који оставља писани траг или је прихватљив за замољену страну. Страна молила се без одлагања обавјештава о резултатима молбе.
4. Привремено лишење слободе се може окончати ако, у року од 30 дана рачунајући од дана лишења слободе, молба за изручење и исправе наведене у члану 5. овог уговора не буду достављене замољеној страни. Овај рок ни у ком случају не може бити дужи од 40 дана. Међутим, привремено пуштање на слободу је могуће у било које вријеме ако је замољена страна предузела све мјере које сматра неопходним за спречавање бијега траженог лица.
 5. Пуштање на слободу неће спријечити ново лишење слободе и изручење ако молба за изручење стигне касније.

Члан 7. Принцип специјалности

1. Изручено лице неће бити гоњено, суђено или лишено слободе због извршења казне или мјере безбједности, нити подвргнуто било каквом другом облику ограничења личне слободе за било које дјело учињено прије изручења, а које није предмет изручења, осим у сљедећим случајевима:
 - а. ако страна која га је изручила на то пристане. У том циљу биће поднесен захтјев са прилозима предвиђеним у члану 5. овог уговора и записник са изјавама изрученог лица **u vezi sa krivičnim djelom**. Овај пристанак ће се дати у случају да кривично дјело за које је лице тражено повлачи за собом обавезу изручења у складу са одредбама овог уговора;
 - б. ако изручено лице, иако је имало могућности, није напустило територију стране уговорнице којој је било изручено у року од 45 дана од његовог коначног пуштања на слободу, или се на њу поново вратило.
2. Страна молила може предузети све неопходне мјере у циљу измијештања лица са своје територије, те у складу са својим законодавством, све неопходне мјере у циљу прекида застарјелости, укључујући и суђење у одсуству.
3. Ако дође до промјене правне квалификације дјела за коју је лице изручено, изручено лице може бити гоњено или осуђено само у мјери у којој саставни елементи нове правне квалификације кривичног дјела дозвољавају изручење.

Члан 8. Изручење у корист треће државе

Осим у случају предвиђеном у члану 7. став 1. тачка б. овог уговора страна молила неће без пристанка замољене стране изручити трећој држави лице које је изручено страни молила а које тражи трећа држава због кривичних дјела која су

учињена прије његовог изручења. Замољена страна може затражити да јој се доставе документи наведени у члану 5. став 2. овог уговора.

Члан 9.

Истовремене молбе за изручење

Ако изручење истовремено тражи више држава било због истог или различитих дјела, замољена страна ће одлучити узимајући у обзир све околности, а прије свега држављанство траженог лица, могућност даљег изручења, датум пријема молбе, релативну тежину кривичних дјела и мјесто извршења.

Члан 10.

Одлука о молби за изручење

1. Замољена страна обавијестиће дипломатским путем и путем ИНТЕРПОЛ-а страну молиљу о својој одлуци о изручењу.
2. Свако потпуно или дјелимично одбијање молбе мора бити образложено.
3. Ако се одобри изручење, надлежни органи страна уговорница договориће се о најподобијем начину, мјесту и времену извршења изручења.
4. Осим у случају предвиђеном у ставу 5. овог члана, тражено лице може бити пуштено на слободу по истеку рока од 15 дана рачунајући од дана предвиђеног за предају, ако тог дана лице није преузето. У сваком случају лице, чије се изручење тражи, пустиће се на слободу по истеку рока од 30 дана од договореног датума изручења, у ком случају замољена страна може одбити изручење због истог дјела.
5. У случају да је страна уговорница, усљед непредвиђених околности, спријечена да изручи или преузме лице које се изручује, о томе ће обавијестити другу страну уговорницу. У том случају стране уговорнице договориће се о новом датуму изручења и примијенити одредбе става 4. овог члана.

Члан 11.

Одложено или условно изручење

1. Замољена страна може, након што је донијела одлуку о изручењу, да одгоди предају траженог лица у циљу покретања кривичног поступка, односно извршења казне против истог, а због другог кривичног дјела које није кривично дјело због којег се тражи изручење. О истом замољена страна обавјештава страну молиљу
2. Замољсна страна може, умјесто да одложи изручење, привремено предати страни молиљи тражено лице у складу са условима које стране уговорнице заједнички договарају.

Члан 12.
Заплјена и предаја предмета

1. На захтјев стране молитељице, замољена страна ће, у мјери у којој то дозвољава њено законодавство, а без угрожавања права треће стране, заплијенити и предати предмете:
 - а. који би могли послужити као доказни материјал у вези са кривичним дјелом за које се тражи изручење;
 - б. који су стечени као резултат кривичног дјела за које се тражи изручење, а који се у часу хапшења нађу код траженог лица или буду накнадно откривени.
2. Предаја предмета наведених у ставу 1. овог члана биће извршена ако то захтијева страна молиља чак и ако се већ одобрено изручење не може обавити.
3. Ако споменути предмети подлијеску заплјени или одузимању на територији замољене стране, она их може, у вези са кривичним поступком који је у току, привремено задржати или их предати уз услов да буду враћени.
4. Ако постоје права замољене стране или трећих лица у вези са односним предметима, та права биће заштићена. Када постоје таква права, предмети ће, након завршеног поступка, бити враћени замољеној страни што је могуће прије и бесплатно.

Члан 13.
Транзит

1. Транзит преко територије једне од страна уговорница одобриће се на захтјев упућен Централном органу замољене стране путем ИНТЕРПОЛ-а или дипломатским путем под условом да се ради о кривичном дјелу које подлијеже изручењу у складу са одредбама овог уговора.
2. Замољена страна може да одбије транзит својих држављана.
3. Када се транзит лица које се изручује врши преко територије треће државе, страна молиља затражиће од треће државе дозволу за транзит тог лица преко њене територије.
4. У случају коришћења ваздушног превоза, примјенљиваће се сљедеће одредбе:
 - а. уколико није предвиђено слијетање, страна молиља ће обавијестити страну чија се територија прелијеће о постојању исправа предвиђених у члану 5. став 2. тачка а. овог уговора. У случају принудног слијетања, такво обавјештење имаће дејство захтјева за привремено лишење слободе наведеног у члану 6. овог уговора а страна молиља ће упутити редован захтјев за транзит;
 - б. уколико је предвиђено слијетање, страна молиља ће упутити редован захтјев за транзит у складу са одредбама става 1. овог члана.
5. Транзит се неће вршити преко територије гдје постоји основана сумња да живот или слобода лица које се изручују могу бити угрожени због његове расе, религије, националности или политичког мишљења.

Члан 14.
Централни и надлежни органи

1. У циљу примјене овог уговора, стране уговорнице ће комуницирати путем својих Централних органа. Централни орган за Републику Турску је Министарство правде, а за Босну и Херцеговину Централни орган је Министарство правде Босне и Херцеговине.
2. У циљу примјене одредаба овог уговора, термин „надлежни органи“ односи се на судове, тужилаштва, истражне и извршне органе страна уговорница.

Члан 15.
Трошкови

Трошкове настале у вези са изручењем у замољеној страни сноси та страна. Трошкове транспорта и транзита настале у вези са предајом лица чије се изручење тражи сноси страна молила.

Члан 16.
Језик

Уз молбе и пратећу документацију сачињену у складу са овим уговором биће приложен и овлашћени превод на језик замољене стране.

Члан 17.
Консултације и рјешавање спорова

1. Централни органи консултоваће се, на захтјев било које стране, у вези са примјеном и тумачењем овог уговора.
2. Спорови произашли из тумачења и/или примјене овог уговора биће рјешавани дипломатским путем у сарадњи са централним органима страна уговорница.

Члан 18.
Обим примјене

Овај уговор се односи на молбе поднесене након његовог ступања на снагу, без обзира на вријеме када су кривична дјела или пропусти извршени.

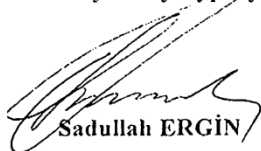
Члан 19.
Завршне одредбе

1. Овај уговор ступа на снагу 30 дана након пријема посљедње дипломатске ноте којом се стране уговорнице међусобно обавјештавају о испуњењу услова за његово ступање на снагу, предвиђених домаћим законодавством страна уговорница.
2. Свака страна уговорница може отказати овај уговор писменим путем. Отказивање уговора ступа на снагу шест мјесеци од дана када друга страна прими обавјештење о отказивању.
3. Овај уговор може бити измјењен и допуњен у било које вријеме писменом сагласношћу страна уговорница. Измјене и допуне ће ступити на снагу на начин предвиђен ставом 1. овог члана.
4. Даном ступања на снагу овог уговора престају да важе одредбе Конвенције о издавању закључене између Републике Турске и СФРЈ, дана 17. новембра 1973. године.
5. Ништа у овом уговору неће утицати на права и обавезе које произилазе из других међународних уговора којих су стране уговорнице чланице.

У том смислу, опуномоћеници потписују овај уговор.

Сачињено у Сарајеву, дана 28. новембра 2013. године, у два истоветна примјерка на турском, српском, босанском, хрватском и енглеском језику, од којих сви текстови имају једнаку вјеродостојност. У случају разлика у интерпретацији одредаба уговора, аутентичан је текст на енглеском језику.

За
Републику Турску

Sadullah ERGİN

министар правде
Републике Турске

За
Босну и Херцеговину

Бариша Чолак

министар правде
Босне и Херцеговине

[TEXT IN TURKISH – TEXTE EN TURC]

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ
İLE
BOSNA HERSEK
ARASINDA
İADE ANLAŞMASI**

Türkiye Cumhuriyeti ve Bosna Hersek, bundan sonra “Akit Taraflar” olarak anılacaktır;

Taraflar, bu iade Anlaşmasını imzalayarak, suçla mücadele etmek için aralarındaki işbirliğini daha etkin hale getirmek arzusuyla;

Aşağıdaki hususlarda mutabık kalmıştır;

**Madde 1
Suçluyu İade Yükümlülüğü**

Akit Taraflar, talep üzerine iadesi mümkün bir suçtan yargılanmak için veya böyle bir suçla ilişkin bir cezanın tatbiki ya da infazı için Talep Eden Tarafın ülkesine iadesi talep edilen herhangi bir kişiyi, bu Anlaşmanın hükümlerine ve her iki Tarafın da ulusal kanunlarına tabi olmak üzere, birbirlerine iade etmeyi kabul eder.

**Madde 2
İade Koşulları**

1. Yargılanmak üzere iade, her iki Akit Tarafın hukukunda da en az bir yıl süreyle özgürlüğünden yoksun bırakma cezası veya daha ağır bir ceza ile cezalandırılabilen bir suç oluşturan bütün eylemler için gerçekleştirilir.
2. Talep Eden Tarafın mahkemelerince verilen bir cezanın infazı için iade, bu maddenin 1. fıkrasında tanımlanan suçlar için, kalan cezanın altı aydan az olmaması koşuluyla gerçekleştirilir.
3. İade talebinin, birbirinden ayrı birden çok suçu içerdiği durumlarda, bu suçların her biri için her iki Akit Tarafın hukukunda da hapis cezası öngörülüyorsa, ancak aralarından bazıları verilebilecek cezanın süresine ilişkin olan koşulu karşılamıyorsa, Talep Edilen Taraf bu sonuncu suçlar için de iadeye izin verme hakkına sahiptir.

Madde 3 İadenin Zorunlu Ret Sebepleri

İadeye aşağıdaki durumlarda izin verilmez:

- a) İadesi gereken kişi, Talep Edilen Tarafın vatandaşıysa. Bu durumlarda, Talep Edilen Taraf kendi hukuku ve diğer Akit Tarafın talebi doğrultusunda, cezai kovuşturmayı devretmek üzere davayı kendi yetkili makamlarına havale eder,
- b) İadenin talep edildiği suç, Talep Edilen Tarafın hukuku uyarınca siyasi mahiyetli bir suç olarak görülüyorsa. Bu Anlaşma altında, siyasi suç aşağıdakileri kapsamaz:
 - i) Her iki Akit Tarafın da taraf olduğu, çok taraflı bir uluslararası sözleşme kapsamına giren ve Taraflara istenen kişiyi ya iade etme ya da yargılama zorunluluğu getiren bir suç,
 - ii) Devlet Başkanının, yakın bir aile ferdinin, hükümet başkanı ya da üyesinin hayatına kasteden saldırılar veya böyle bir suçu işlemek üzere tasarlama veya işlemeye teşebbüs etme de dâhil olmak üzere diğer benzeri suçlar,
 - iii) Teröre ilişkin bütün suçlar,
- c) Talep Edilen Tarafın, talebin kişiyi ırk, din, vatandaşlık, temelinde yargılamak veya cezalandırmak için iletildiğine ya da yargılama sırasında söz konusu kişiyi bu sebeplerden ötürü önyargılı yaklaşılacağına inanmak için sağlam gerekçeleri varsa,
- d) İadenin talep edildiği suç, askeri kanunlara göre suç oluşturuyor, ancak genel ceza hukukuna göre suç teşkil etmeyen bir suç ise,
- e) Talep Edilen Tarafın kişinin iadesinin talep edildiği suça ilişkin, o kişi hakkında verilmiş nihai bir karar varsa,
- f) İadesi talep edilen kişi, iki Taraftan herhangi birinin hukuku uyarınca, zamanaşımı ya da af dâhil olmak üzere, yargı veya ceza bağışıklığı kazandıysa.

Madde 4 İadenin Seçimlik Ret Sebepleri

İade aşağıdaki koşullarda reddedilebilir:

- a) Talep Edilen Taraf, iadesi talep edilen kişiyi, iadenin talep edildiği suç veya suçlara ilişkin olarak yargılıyorsa veya Talep Edilen Tarafın yetkili makamı, o Akit Tarafın kanunlarına göre, iadenin talep edildiği suç hakkındaki cezai takibati devam ettirmiyorsa,
- b) İadenin talep edildiği suç, Talep Edilen Tarafın hukuku uyarınca, tamamen veya kısmen Talep Edilen Tarafın ülkesinde veya bu Tarafın yargı yetkisi dâhilinde işlenmiş olarak kabul ediliyorsa,
- c) İadesi talep edilen kişinin, iadenin talep edildiği suç veya suçlara ilişkin olarak üçüncü bir devlette yargılanıp beraat etmesi ya da mahkûm edilmesi halinde,

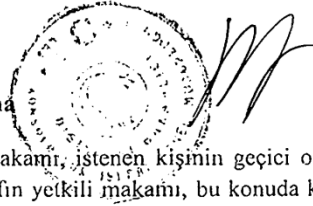
- d) Talep Eden Tarafın, Talep Edilen Tarafa kişinin savunma yapmak için yeterli fırsatı olduğunu gösteren bir bilgi sunması durumu hariç, iadesi talep edilen kişi giyabında suçlu bulunmuşsa,
- e) Talep Eden Tarafın suça ilişkin öngörülen ceza veya açıklanan hüküm, Talep Edilen Tarafın mevzuatında belirtilen cezalar arasında bulunmuyorsa,

Madde 5 **Talep ve Destekleyici Belgeler**

1. İade talebi yazılı olarak yapılır ve diplomatik kanallar aracılığıyla iletilir.
2. İade talebi aşağıdakilerle birlikte iletilir:
 - a) Talep Eden Tarafın ülkesindeki bir adli makam tarafından çıkartılmış bir tutuklama emri veya aynı yaptırım gücüne sahip bir diğer belgeler ile talep hâlihazırda hüküm giymiş bir kişiye ilişkinse, nihai kararın aslı ya da onaylı bir örneği,
 - b) İadenin talep edildiği suçu oluşturan eylemlere ilişkin, işlendikleri yer ve zamanın da belirtildiği bir beyan, suçlara ilişkin bir açıklama ve ilgili yasa hükümlerinin metni,
 - c) İadesi talep edilen kişinin eşkâlinin imkân dâhilinde tarifi ile birlikte kişinin kimliğinin, bulunduğu yerin ve uyuğunun tespitine yardımcı olabilecek diğer herhangi bir bilgi,
 - d) Kişinin hapis cezasının infazı amacıyla talep edilmesi halinde, çektirilecek cezanın kalan süresine ilişkin ayrıntılar.
3. İade talebini destekleyen belgeler, Talep Eden Tarafın yetkili makamının resmi bir mührü ile onaylanmalıdır.
4. Bu Anlaşmada aksi belirtilmedikçe, iadeye ve geçici tutuklamaya ilişkin işlemler yalnızca Talep Edilen Tarafın kanunlarına göre yürütülür.
5. Talep Edilen Taraf, talebe ilişkin bir kararın verilebilmesine yönelik olarak bu Anlaşma kapsamında sağlanan bilgileri yeterli bulmazsa, Talep Edilen Tarafın gerekli göreceği bir süre içerisinde ek bilgi talep edilir.

Madde 6 **Geçici Tutuklama**

1. Acil durumlarda, Talep Eden Tarafın yetkili makamı, istenen kişinin geçici olarak tutuklanmasını talep edebilir. Talep Edilen Tarafın yetkili makamı, bu konuda kendi hukukuna göre karar verir.
2. Geçici tutuklama talebinde, 5. maddenin 2.a. fıkrasında bahsi geçen belgelerden birinin mevcut olduğu ve iade talebi gönderilmesinin amaçlandığı belirtilir. Aynı zamanda, iadenin hangi suç için talep edileceği ve bu suçun ne zaman, nerede işlendiği de belirtilir ve iadesi talep edilen kişinin imkân dâhilinde eşkâli tarif edilir.
3. Geçici tutuklama talebi, ya Uluslararası Polis Teşkilatı (INTERPOL), ya Merkezi Makamlar, ya diplomatik kanallar ya da yazılı kanıt niteliği taşıyan veya Talep Edilen

Tarafın kabul ettiği diğer yollar aracılığıyla Talep Edilen Tarafın yetkili makamına gönderilir. Talep eden makam, talebinin sonucuna ilişkin, gecikme olmadan bilgilendirilir.

4. Tutuklamayı takiben 30 günlük bir süre içinde, Talep Edilen Taraf iade talebini ve 5. maddede belirtilen belgeleri almazsa, geçici tutuklamaya son verilebilir. Geçici tutuklama hiçbir suretle tutuklama tarihinden itibaren 40 günü geçemez. Herhangi bir zamanda geçici salıverme ihtimali hariç tutulmamıştır, ancak Talep Edilen Taraf, istenen kişinin kaçmasını önlemek için gerekli gördüğü önlemleri alır.
5. Serbest bırakma, iade talebinin sonradan alınması durumunda, yeniden tutuklama ve iadeye mani olmaz.

Madde 7 **Hususilik Kuralı**

1. İade edilen kişi, teslim edilmesinden önce işlenen ve iadeye konu olan suçtan başka bir suçun cezasının ya da tutuklama kararının infazı nedeniyle takip veya mahkûm edilemeyeceği ya da tutuklanamayacağı gibi, aşağıdaki durumlar dışında herhangi bir nedenden dolayı özgürlüğünden de yoksun bırakılamaz:
 - a) Kişiyi teslim eden Tarafın rıza göstermesi durumunda. Rıza talebi, 5. maddede bahsi geçen belgeler ve söz konusu suça dair iade edilen kişinin her türlü hukuki beyanı ile birlikte gönderilir. Talebe konu olan suçun kendisinin bu Anlaşmanın hükümleri uyarınca iadeye konu olması durumunda rıza gösterilir,
 - b) İade edildiği Taraf ülkesini terk etme imkânı olan kişinin, nihai olarak serbest bırakılmasını takip eden 45 gün içerisinde bu ülkeyi terk etmemesi ya da terk ettikten sonra bu ülkeye geri dönmesi durumunda.
2. Ancak Talep Eden Taraf kişiyi ülkesinden çıkarmak ya da gıyaben yargılama da dâhil olmak üzere, zamanaşımının her türlü kanuni etkisini önlemek için kanunları uyarınca gerekli görülen her türlü tedbiri alır.
3. Suç sayılan fiilin niteliği takibat esnasında değişmişse, iade edilen kişi hakkında ancak yeniden tavsif edilen suçun unsurları iadeyi gerektiriyorsa, takibat yapılır veya hüküm verilir.

Madde 8 **Üçüncü Bir Devlete Yeniden İade**

7. maddenin 1.b fıkrasında öngörülen durum hariç olmak üzere, Talep Eden Taraf, Talep Edilen Tarafın rızası olmaksızın, Talep Eden Tarafa teslim edilen ve tesliminden önce işlenen suçlar nedeniyle üçüncü bir Devletin talep ettiği kişiyi, bu Devlete teslim edemez. Talep Edilen Taraf, 5. maddenin 2. fıkrasında bahsi geçen belgelerin temin edilmesini talep edebilir.

Madde 9
Eş Zamanlı Talepler

İadenin aynı suçtan ya da farklı suçlardan dolayı eş zamanlı olarak birden fazla Devlet tarafından talep edilmesi durumunda, Talep Edilen Taraf, bütün şartları, özellikle de iadesi istenen kişinin uyruğunu, bilahare karşılıklı iade ihtimalini, taleplerin alınma tarihini, suçların ağırlığını ve işlendikleri yerleri dikkate alarak serbestçe karar verir.

Madde 10
İade Talebine İlişkin Karar

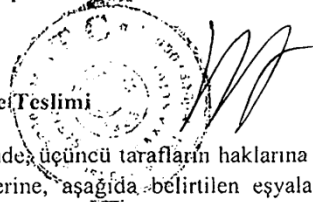
1. Talep Edilen Taraf, diplomatik kanallar ve INTERPOL aracılığıyla, Talep Eden Tarafa iadeye ilişkin verdiği kararı bildirir.
2. İadenin reddi sebepleri bütünüyle veya kısmen belirtilir.
3. İadenin kabul edilmesi durumunda, Akit Tarafların yetkili makamları, iadenin gerçekleştirilmesi için en uygun yol, yer ve tarih üzerinde anlaşır.
4. Bu maddenin 5. fıkrasında öngörülen durumda, iade edilecek olan kişi, belirlenen tarihte teslim alınmazsa bu tarihi takip eden 15 günün sonunda serbest bırakılabilir. Her durumda, iade edilecek olan kişi belirlenen tarihten 30 gün sonra serbest bırakılır ve böyle bir durumda Talep Edilen Taraf aynı suçtan iadeyi reddedebilir.
5. Bir Akit Tarafın iade edilecek kişiyi teslim etmesini ya da almasını engelleyen, kontrolü dışındaki durumlar varsa, ilgili Taraf diğer Tarafı bilgilendirir. Akit Taraflar teslim işlemi için yeni bir tarih üzerinde anlaşır ve bu maddenin 4. fıkrasının hükümleri uygulanır.

Madde 11
Ertelemeli veya Şartlı Teslim

1. Talep Edilen Taraf, iade talebine ilişkin kararını verdikten sonra, istenen kişi aleyhinde takibat başlatmak için ya da kişi hâlihazırda mahkûm edilmişse, iade talebine konu olan suç dışında başka bir suçun cezasını infaz etmek için bu kişinin teslimini erteleyebilir. Bu durumda Talep Edilen Taraf, Talep Eden Tarafı bu doğrultuda bilgilendirir.
2. Talep Edilen Taraf, teslimi ertelemek yerine, Akit Tarafların üzerinde anlaşacağı koşullar uyarınca, istenen kişiyi geçici olarak Talep Eden Tarafa teslim edebilir.

Madde 12
Eşyaya El Konulması ve Teslimi

1. Talep Edilen Taraf, hukukunun izin verdiği ölçüde, üçüncü tarafların haklarına halel gelmeksizin ve Talep Eden Tarafın talebi üzerine, aşağıda belirtilen eşyalara el koyup, bunları teslim eder:

- a) İadenin talep edildiği suça ilişkin delil olarak gerekli olabilecek eşyayı,
 - b) İadenin talep edildiği suçun bir sonucu olarak elde edilmiş ve tutuklama sırasında iadesi talep edilen kişinin mülkiyetinde bulunmuş ya da sonradan meydana çıkan eşyayı.
2. Bu maddenin 1. fıkrasında nitelenen eşyalar, Talep Eden Taraf talep ettiği takdirde, üzerinde anlaşılan iade gerçekleştirilemezse bile bu Tarafa teslim edilebilir.
 3. Bahsi geçen eşyalara Talep Edilen Taraf ülkesinde el konulması ya da bunların müsadere edilmesi gerekiyorsa, Talep Eden Taraf, devam eden cezai takibatla bağlantılı olarak, eşyayı geçici olarak alıkoyabilir ya da geri verilmesi şartıyla teslim edebilir.
 4. Bahsi geçen eşya üzerinde Talep Edilen Tarafın ya da üçüncü tarafların sahip oldukları her türlü hak saklıdır. Bu hakların bulunduğu durumlarda, eşya, adli işlemler tamamlandıktan sonra en kısa süre içerisinde herhangi bir ücrete tabi olmadan Talep Edilen Tarafa geri verilir.

Madde 13 **Transit Geçiş**

1. Akit Tarafların herhangi birinin ülkesinden transit geçişe, INTERPOL veya diplomatik kanallar aracılığıyla Talep Edilen Tarafın Merkezi Makamına iletilen talep üzerine, söz konusu suç bu Anlaşmada iadesi mümkün suçlar kapsamına giriyorsa izin verilir.
2. Transit geçişe izin vermesi talep edilen Akit Taraf, söz konusu kişi kendi vatandaşıyla talebi yerine getirmeyi reddedebilir.
3. Kişinin, üçüncü bir devletin ülkesinden geçerek Talep Eden Tarafa iade edileceği durumlarda, Talep Eden Taraf üçüncü devletten, kişinin kendi ülkesi üzerinden transit geçişine izin vermesini talep eder.
4. Hava ulaşımı kullanıldığı takdirde, aşağıdaki hükümler uygulanır:
 - a) Uçağın iniş yapması gerekli değilse, Talep Eden Taraf, ülkesinden geçilecek olan Akit Tarafı bilgilendirir ve 5. maddenin 2.a. fıkrasında öngörülen belgelerin mevcudiyetini teyit eder. Acil iniş durumunda, bu bildirim 6. maddede belirtilen geçici tutuklama talebinin etkisine sahip olur ve Talep Eden Taraf genel bir transit geçiş izni talebinde bulunur.
 - b) Uçağın iniş yapması gerekliyse, Talep Eden Taraf bu maddenin 1. fıkrasında belirtilen hükümler uyarınca transit geçiş talebinde bulunur.
5. İade edilen kişinin transit geçişi, kişinin ırk, din, uyruk veya siyasi görüş sebebiyle yaşamının veya özgürlüğünün tehdit altında olduğuna inanmak için sebeplerin bulunduğu herhangi bir ülke üzerinden gerçekleştirilmez.

Madde 14
Merkezi ve Yetkili Makamlar

1. Bu Anlaşma kapsamında Akit Taraflar, Merkezi Makamları aracılığıyla birbiriyle iletişim sağlar. Türkiye Cumhuriyeti'nin Merkezi Makamı, Adalet Bakanlığı; Bosna Hersek'in Merkezi Makamı, Bosna Hersek Adalet Bakanlığı'dır.
2. Bu Anlaşmanın hükümlerinin uygulanması kapsamında, "yetkili makamlar" ifadesi Akit Taraflardaki mahkemeler ile kararların infazı, soruşturma ve kovuşturmayla ilgili makamlarını içerir.

Madde 15
Masraflar

Talep Edilen Tarafta iadeye ilişkin işlemlerden doğan masraflar, bu Tarafça karşılanır. İadesi talep edilen kişinin teslimine ilişkin ulaşım masraflarını ve transit geçiş ücretlerini ise Talep Eden Taraf karşılar.

Madde 16
Dil

Bu Anlaşmaya istinaden iletilen talepler ve destekleyici belgeler, Talep Edilen Tarafın resmi dilinde yapılmış onaylı bir çeviriyle birlikte sunulur.

Madde 17
İstişareler ve Anlaşmazlıkların Çözümü

1. Merkezi Makamlar, Taraflardan herhangi birinin talebi üzerine, bu Anlaşmanın yorumlanması ve uygulanmasına ilişkin istişare eder.
2. Bu Anlaşmanın yorumlanmasından ve/veya uygulanmasından kaynaklanan anlaşmazlıklar, diplomatik kanallar aracılığıyla her iki Tarafın Merkezi Makamlarının işbirliği ile çözümlenir.

Madde 18
Uygulama Kapsamı

İşbu Anlaşma, eylemlerin veya suçların işlendiği zamana bakılmaksızın, yürürlüğe girdiği tarihten itibaren yapılan taleplere uygulanır.

Madde 19
Son Hükümler

1. İşbu Anlaşma, yürürlüğe girmesi için gerekli iç hukuk usûlünün diplomatik kanallar aracılığıyla tamamlanmasının ardından, Akit Tarafların birbirine gönderdiği son yazılı bildirim tarihinden 30 gün sonra yürürlüğe girer.
2. Akit Taraflardan herhangi biri, diğer Tarafa sunacağı yazılı bir bildirimle işbu Anlaşmayı feshedebilir. Böyle bir fesih, bildirim diğer Tarafa ulaşmasından itibaren altı ay sonra geçerlilik kazanır.
3. İşbu Anlaşma, Tarafların karşılıklı yazılı muvafakatı ile her zaman değiştirilebilir. Değişiklikler bu maddenin 1'inci paragrafında belirtilen aynı hukuki usûle tabi olarak yürürlüğe girer.
4. Bu Anlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihten itibaren, Türkiye Cumhuriyeti ve Sosyalist Federatif Yugoslavya Cumhuriyeti arasında 17 Kasım 1973 yılında yapılan İade Sözleşmesi feshedilmiş olur.
5. İşbu Anlaşmadaki hiçbir hüküm, Taraf ülkelerde yürürlükte olan diğer uluslararası anlaşmalardan kaynaklanan hak ve yükümlülükleri etkiler şeklinde yorumlanmaz.

İŞBU BELGENİN KANITI OLARAK, yetkili kılınan aşağıdaki imza sahipleri işbu Anlaşma'yı imzalamıştır.

İşbu Anlaşma, Saraybosna'da 28 Kasım 2013 tarihinde Türkçe, Boşnakça, Hırvatça, Sırpça ve İngilizce dillerinde ve her metin aynı derecede geçerli olmak üzere iki nüsha halinde tanzim edilmiştir. İşbu Anlaşma'nın yorumlanmasında farklılık halinde, İngilizce metin geçerli olur.

Türkiye Cumhuriyeti
Adına

Sadullah ERGİN
Adalet Bakanı

Bosna Hersek
Adına

Bariša ČOLAK
Adalet Bakanı